

LEDČICKÉ NOVINY

IV. ročník, Prosinec 2002

Slovo starostky

Vážení a milí spoluobčané,

dovolte mi, abych vám jménem všech členů ledčického obecního zastupitelstva i jménem svým popřála krásné, pohodové a ničím nerušené vánoční svátky, strávené v přítomnosti vašich nejbližších. Vánoce jsou jedno z neklidnějších období roku. Zkusme se společně zastavit a poohlédnout za uplynulým rokem. Věřím, že vám přinesl spíše to dobré. Dovolte mi, abych vás všechny pozvala na Štědrovečerní mši

do místního kostela svatého Václava, kde vám tradiční české koledy zazpívají za doprovodu varhan školní děti. Slavnost začne v 21 hodin.

Do nového roku 2003 vám přeji 365 pohodových dnů, hodně štěstí, duševní síly, zdraví a úspěchů ve všech činnostech, které považujete za důležité.

Jiřina Michovská

PF 2003

Obec Ledčice

*Dej vám Pánbůh všem dobrou náladu,
nic ať vám nezkaží vánoční pohodu.
Vzpomeňte, že se narodil Spasitel,
všeho světa vykupitel.
Ten vás ze zlé moci světa zachrání
a v pádu na scestí vám všem zabrání.*

*Teď Pánu našemu chválu pějte
a jeden druhého obejměte.
Vy všichni, kdož tady jste,
bratřete se a milujte.
Ať se alespoň na vánoce
všechny hádky dočkají konce.*

Anglická lidová

Děkujeme za krásný a upřímný dopis paní Míle Rybové – Srbové. Svědčí o tom, že láska k domovu není zapomenutý pojem, že každý v sobě nosí po celý život vědomí zakotvenosti ke kraji, v němž přišel na svět.

Moji milí,

musím Vám napsat, jakou radost člověk prožije, když čte o obci, kterou má moc rád. Jmenuji se Míla Rybová a pocházím z rodu Srbů z Ledčic. Žiji už 50 let v Praze, ale srdcem jsem ve Spomyšli, kde je náš rodný dům a druhým domovem jsou mi tatínkovy Ledčice.

Každou neděli jsme spolu chodili do kostela a po pobožnosti jsme se stavěli u strýčka, tetičky a všech našich drahých. Můj zlatý tatínek miloval Ledčice, svůj domov, až k neuvěření. Když jsme vyšli na Jevíněveský kopeček a před námi se objevily Ledčice a Říp, smekl klobouk a říkával: „Milenko, podívej se na tu krásu. Na Říp, Středohoří a Hazmburk.“ Moc ráda na to vzpomínám.

Můj tatínek se narodil roku 1891 jako jedenácté dítě. Chodil v Ledčicích i do školy.

Na ledčickém evangelickém hřbitově odpočívá jedenáct členů naší rodiny. V duchu se klaním babičce a dědovi, jací to byli pokrokoví lidé, když nechali své syny studovat vysoké školy a děvčata evangelický ústav v Krabčicích. Jistě víte, jak se studovalo před první světovou válkou za Rakouské vlády. Někteří z mých předků bývali starostové, můj bratr starostoval ve Spomyšli.

Za dva roky mi bude 80 let. Možná, že píšu s chybami, ale to víte, již si nepamatuji, podle jakého vzoru to mám napsat.

Píši Vám z veliké radosti a moc se těším, jestli mi zavoláte, nebo napíšete. Moc Vás zdravím, přeji hodně zdraví. Jen to Vám bude zárukou štěstí a spokojenosti. Ať se Vám všem daří v práci i v osobním životě. Jestli půjdete na hřbitov, tak přes zed' pozdravujte moje drahé.

Míla Rybová – Srbová, Praha Stodůlky

Vánoční magie

O vánočních zvycích a tradicích jsme psali v Ledčických novinkách v minulých letech. Ale zkuste si představit, jak asi vypadaly tyto dny a večery bez elektriny, bez rádia, televize, mobilů a počítačů. Tehdy se lidé pokoušeli nahlednout do budoucnosti a z různých magických znamení se snažili vyčíst svůj osud. Ostatně, koho z nás na přelomu roku nenapadne: „Co mě asi čeká v příštím roce?“ Zkuste se pěkně sesednout, sezvěte celou rodinu, pozhasínejte přebytečná světla a začněte „čarovat“. Uvidíte, že strávíte nezapomenutelné chvíle a vaše děti budou na společný zážitek dlouho vzpomínat. Běžné je věštění osudu z jablka, rozkrojeného napříč po štědrovečerní večeři. Jasně zřetelná hvězdička jádřince znamená pro příští rok zdraví, počítat se dá i se štěstím a úspěchem. Nehezky jádřinec, napadený navíc červem je známkou nemoci, neštěstí, zármutku. Jádřinec ve tvaru kříže nikomu nepřejeme – věští velké neštěstí, dokonce smrt.

Budoucnost zjistíme také z ořechů, nejlépe z vlašských. Louskají se po večeři a měly by být čtyři. Pokud jsou ve všech jádra pěkná a zdravá, lze se nadít zdraví po celý následující rok. Načernalé, vyschlé nebo zkažené jádro věští nemoc – a čím více takových jader je, tím spíše se předpověď splní. Až rozlouskáme ořechy a najdeme krásná jádra, můžeme skořápky použít k další věštbě. Potřebujeme k tomu umyvadlo a menší kousky svíček, které zasadíme do skořápek (ukápneme trochu vosku a svíčku přilepíme), zapálíme a skořápku položíme na vodu v umyvadle. Neměla by být ani příliš u kraje ani uprostřed, a „lodičky“ rodiny by měly být pokládány vedle sebe. Pokud se u sebe drží, bude rodina pohromadě, či lodička zamíří od ostatních pryč, ten se vydá do světa. Pozor, aby svíčka nezhasla nebo se loďka nepřevrhla, to znamená neštěstí. Existuje i varianta pro milence – ona položí svou lodičku pravou rukou, on levou rukou proti její loďce, vezmou se za ruce a čekají, co se stane. Pokud lodičky zamíří k sobě a setkají se, je s láskou vše v pořádku, jestliže k sobě nechtějí, pak je třeba se nad vztahem a jeho budoucností zamyslet.

Klasickou pověrou je také házení pantoflem. Svobodné a nezadané dívky a ženy se postaví zády ke dveřím, do pravé ruky vezmou pantofel nebo jinou vhodnou obuv a hodí ji za sebe. Míří-li střevíc špičkou ke dveřím, bude pravděpodobně svatba a odchod z domu, špička v opačném směru znamená ještě nejméně rok zůstat „na ocet“.

Pokud dívka touží zvědět jméno toho, kdo je jí souzen, potřebuje k tomu jablko, nůž (a možná i kalendář se jmény). Jablko musí oloupat tak, aby získala jednu jedinou dlouhou spirálu. Tou pak třikrát zatočí nad hlavou a odhodí ji. Na zemi spirála vytvoří tvar, z něhož lze s trochou fantazie vyčíst písmeno, jímž začíná jméno toho pravého – celé už ovšem musí uhodnout s pomocí kalendáře.

Oloupané jablko můžeme použít k dalšímu zvyku. Rozdělíme ho na tolik dílků, kolik je osob u stolu, a každý svůj dílek sní. Je to důležité – kdyby totiž kdokoli z přítomných v příštím roce zbloudil (obrazně, či doslova), stačí si jen vzpomenout, s kým jedl o vánocích společně jablko.

A ještě jedno jablečné kouzlo. Dvanáct jableček dáme do misky s vodou. Kolik jich vyplave nad hladinu, tolik bude v příštím roce suchých měsíců, což je zjištění důležité především pro zemědělce, chalupáře a zahrádkáře.

Pro zvlášť zvědavé doporučujeme jiný osvědčený způsob: z cibule naloupáme dvanáct sukének, položíme je vedle sebe a do každé naspypeme trochu soli. Každá sukénka představuje jeden měsíc v roce: na které se sůl do rána rozpustí, v tom měsíci (podle pořadí vedle sebe) bude pršet, ve kterém jen zvlhne, ten bude srážkově průměrný, a ve kterém většina zůstane, v tom lze čekat sucho.

Už téměř zapomenutý je slovanský zvyk namazat si na Štědrý den tvář medem. A to si jím přitom můžeme zajistit, že nás po celý příští rok budou mít všichni rádi.

Jiný zvyk, který zajistí, že aspoň jedna vánočka „přežije“ vánoční svátky, asi přivítají hlavně děti. Hospodyňka zapeče do vánočky hrachové zrnko – a pak se na vánočku všichni smějí nanejvýš kouknout. Načít se může až na Nový rok; kdo najde hrášek, na toho se po celý rok bude štěstí a úspěch jen lepit.

Pro vdavekchtivé dívky existuje zaručený způsob, jak se dostat pod čepec: je velmi jednoduchý – stačí se zmocnit devíti patek od vánoček a schovat si je. Tady je jediný problém – kde sehnat tolik vánoček.

Závěrem si dovoluujeme připomenout zvyk, jehož účinek se v dnešní době bude určitě hodit všem. Dvě nebo tři omyté a osušené šupinky z vánočního kapra vložte do peněženky a ponechte je tam. Tak byste měli mít jistotu, že v ní bude vždycky dost peněz a nebude vám vadit zvyšování cen ani nájemného. I když...

Poděkování

- A. Salačovi za nákup kvalitních míčů do místní školy
- těm členům obecního zastupitelstva, kteří věnovali finanční dary pro MŠ a ŠD
- E. Chmelové za čokoládové kolekce pro děti ze školky a školy
- V. Srbovi a F. Rousovi za finanční příspěvek na nákup hraček do školy
- V. Vovsovi za sošky, medailony, obrázky a svíce do kostela sv. Václava a za panenky do školní družiny
- J. Jiránkovi za dřevěné stojánky pod počítače do místní školy

V sobotu 23. listopadu oslavili manželé Marie a František Košťálovi diamantovou svatbu, plných 60 let společného života. Blahopřejeme jim k tomuto významnému výročí a přejeme hodně zdraví, klidu, pohody a rodinného štěstí i do dalších let.

Pro velkou nemocnost dětí v ledčické školce i škole se zimní besídka odkládá na 10. ledna 2003. Všichni jste srdečně zváni. Kromě jiného uvidíte i dvě pohádky: Princezna na hrášku a Tři jablíčka.